

TAFSIR AV Kapitel 13, ar-Ra'd ~ Åskan

Kapitel 13, ar-Ra'd ~ Åskan

Beskrivning:

Ett kapitel som behandlar tro, med fokus på att Profeten Muhammad är från en lång rad profeter vars uppdrag var att förmedla Guds budskap. Det är Gud som kommer att hålla människorna till svars.

Introduktion

De flesta lärda är överens om att det trettonde kapitlet, bortsett från några spridda verser, uppenbarades i Mecka. Det har fått sitt namn från åskan som nämns i vers tretton. Det är ett kraftfullt och känslomt kapitel som tilltalar hjärtat samtidigt som det använder logik och förnuft.

Verserna 1-4 Var är Gud?

Detta kapitel inleds med en kombination av bokstäver: Alif, Lam, Meem och Ra. Endast Gud känner den sanna innebörden av denna kombination och varför 29 kapitel i Koranen börjar på liknande sätt. Gud påminner oss

om att Koranen har uppenbarats för Profeten Muhammad, må Guds nåd och välsignelser vara över honom. Den är sanningen även om de flesta människor inte tror på den. Gud skapade himlarna; de är ovanför oss utan någon synlig stödmekanism. Sedan etablerade Han Sig ovanför himlarna på Sin tron. Han skapade universum till människans nytta.

Solen och månen svävar i sina banor, de följer en bestämd kurs under en bestämd tid. Världen omkring dig är full av tecken och uppenbarelserna är tydliga för att du inte ska tvivla på ditt möte med Gud i det kommande livet. Gud fyllde universum med tecken att begrunda och reflektera över: floder, berg, frukter och växter, samt den regelbundna cykeln av natt och dag. Jorden är fylld med all slags vegetation, alla vattnas av regn men vissa är av bättre kvalitet. Dessa tecken är uppenbara för dem som tänker.

Verserna 5–15 Gud känner det uppenbara och det dolda

Vissa människor ställer Profeten Muhammad häpnadsväckande frågor om huruvida de kommer att återuppväckas. De är bestämda för Elden. De utmanar Profeten Muhammad att frambringa den straffdom han nämner istället för att be Gud om förlåtelse. Gud är full av förlåtelse men också sträng i straff. De kräver envist ett mirakel av sitt eget val, men Profeten Muhammad är endast en varnare, inget mer.

Gud vet allt om födelse och livmödrar; Han känner både det uppenbara och det dolda. Att tala i viskningar eller gömma sig i mörker döljer ingenting för Honom. Varje person har två skyddsänglar. Gud kommer inte att förändra tillståndet för ett folk om de inte förändrar sig själva. Om Gud avser att straffa ett folk kan ingen förhindra det. Det enda verkliga skyddet kommer från Gud själv.

Gud visar Sina tecken på himlen: blixtar som orsakar fruktan och hopp, tunga moln fyllda med regn och åska som prisar Honom men som också kan träffa vem Gud än väljer. De icke-troende bestrider dessa tecken. Bönen till Gud är den enda sanna bönen; böner till falska gudar ger inget svar. Allt i himlarna och på jorden faller ned inför Gud, villigt eller ovilligt.

Verserna 16–27 Vilka är de troende?

Säg till de icke-troende att Gud är himlarnas och jordens Herre. Fråga dem varför de skulle tillbe något annat än Gud. Är den blinde och den seende lika? Är mörkret och ljuset lika? Skapar dessa falska gudar? Nej! Gud skapar. Han sänder ner regn och floder som bär skum likt det skum som bildas när metall smälts. Detta är ett exempel på skillnaden mellan sanning och falskhet. Skummet försvinner men det som återstår är nyttigt. De som svarar Gud kommer att få en utmärkt belöning, medan de som inte gör det inte kommer att kunna lösa sig fria från det straff som väntar. Är den som förstår uppenbarelsernas sanning lik den som inte gör det? De med sunt förnuft kommer att uppfylla de avtal de sluter i Guds namn och fruktar den kommande räkenskapen. De ber, ger allmosor av det Gud har försett dem med och avvärjer det onda med gott. De kommer att träda in i Paradiset med sina familjer och änglarna kommer att välkomna dem till deras underbara hem, men de som är förbannade kommer att finna sig i ett hemskt hem. Detta världsliga liv är kort jämfört med livet i det kommande.

Verserna 28–30 Guds löfte

Att minnas Gud och Hans utmärkta löften gör en troendes hjärta fridfullt. Gud ger en vacker viloplats åt dem som tror och gör goda gärningar. Profeten Muhammad sändes till sitt eget folk för att recitera det Gud hade uppenbarat. Ändå förnekar de. Profeten Muhammad får av Gud befallning att svara de icke-troende. Han ska säga till dem att Gud är er Herre, det finns ingen annan än Honom, och att ni har satt ert förtroende till Honom i visshet om att ni kommer att återvända till Honom.

Verserna 31–34 Gud är den som vägleder

Om det någonsin fanns en recitation som kunde flytta berg, krossa jorden eller få de döda att tala så skulle det vara denna. Gud befäller allt och Han kunde ha väglett hela mänskligheten om det hade varit Hans vilja. De icke-troende kommer aldrig att vara långt från katastrof, fram till slutet då Guds löfte kommer att uppfyllas. Du, Muhammad, är inte den första sändebudet som blivit hånad. Även om de icke-troende fick uppskov, togs de till slut i anspråk med ett fruktansvärt straff.

De vet att Gud vakar över varje själ men insisterar ändå på att sätta medhjälpare vid Hans sida. Namnge dem; kan du säga Gud något Han inte redan vet? Deras fantasier får dem att verka lockande och vägen till Paradiset är blockerad för dem. Gud har låtit dem gå vilse och ingen kan vägleda dem till den rätta vägen. När straffet kommer kan ingen försvara dem mot Gud.

Verserna 35–43 En inbjudan

De som minns Gud kommer att få en belöning som ser ut så här: rinnande bäckar, evig frukt och skugga. Men de icke-troende har inget annat än Elden. De som accepterade islam bland Skriftens folk (judar och kristna) gläds åt de nya uppenbarelserna (Koranen), men några bland Skriftens folk förnekar delar av den. Profeten Muhammad måste säga: "Jag har blivit befalld att tillbe Gud och inte sätta något vid Hans sida. Jag inbjuder er att göra detsamma, och till Honom kommer jag att återvända." Koranen har uppenbarats på arabiska, och om Profeten Muhammad skulle följa vissa i sitt folks fåfänga önsknings efter att kunskap givits honom, skulle ingenting kunna skydda honom från Guds vrede.

Några av sändebuden före Muhammad hade hustrur och barn, men ingen hade makt att utföra mirakel utan Guds tillåtelse. I varje tidsperiod fanns en bok (eller uppenbarelse), och Gud bekräftar eller utplånar vad Han vill eftersom Han är källan. Profeten Muhammad får veta att han kanske inte kommer att se det straff som väntar dem under sin livstid, men det spelar ingen roll eftersom hans uppgift endast är att förmedla budskapet. Det är Gud som kommer att hålla dem till svars. Ser de inte att Gud krymper gränserna för det de kontrollerar? Guds plan övervinner alla planer. Om de säger till Muhammad att han inte är ett sändebud ska han svara att Gud är det enda vittne han behöver.

[KAPITEL 13](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 14, Ibrahim ~ Abraham](#)

[TAFSIR AV Kapitel 12, Yusuf ~ Josef»](#)

-
- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
 - [Den raka vägen](#)
 - [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
 - [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
 - [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
 - [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
 - [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
 - [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
 - [Den stora massan av muslimer](#)
 - [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)